

Ade Valgfreds (Bloch) behagede at sige. Det er ikke nogen skjult Maade, naar man indbringer et Forslag og seer, hvorvidt man kan sætte det igjennem, og, dersom Forslaget bliver til Lov, er det heller ingen skjult Maade, hvorpaa man er gaaet frem, enten man vil erhverve det Ene eller det Andet. Embedsmændene vide ligesaa fuldt, som andre Undersaatter i Landet, at de ere pligtige til at følge Loven. Iøvrigt skal jeg bede den ærede Rigsdagsmand at tænke over, om han ikke mener, at mit Lovforslag vilde bidrage til at afværge en heel Deel af de Gissninger, som han frygtede saa meget for med Hensyn til Embedsmændene; det vil dog vistnok kunne veilede vedkommende Ansøger til at kunne anstille Gissninger i en vis bestemt Retning, medens hans Gissninger, saalænge han er uden nogen som helst Veiledning, vilde kunne strække sig i mangfoldige, ganske andre Retninger, der kunde være meget lidt ønskelige for vedkommende Embedsmænd. Han maa dernæst ogsaa erindre, at det ikke vil blive i den Skikkelse, hvori Embedserklæringerne ere afgivne, at Grundene ville komme frem i Resolutionen; i denne ville nemlig de personlige Erklæringer, alt det, som man kan kalde overflødig at udtale, og som mange Gange har bevirket, at mindre gode Hensigter ere blevne opnaaede, ikke blive afklædt; men de ville blive i Ministeriet uden at komme videre, hvortil det, der fremkommer som Grund i selve Afslaget, vil være det Væsentligste, Hovedindholdet; det vil være Noget, der, som sagt, vil være renset for Alt, hvad der kan være mindre rigtigt, at Ansøgeren bliver bekendt med, forsaavidt det er sandt, hvad man mener, at Embedsmændene ikke kunne være tjente med, at Ansøgeren faaer at vide Alt, hvad Erklæringen gaaer ud paa. Jeg troer derfor, at selv raisonneeret, som den ærede Rigsdagsmand raisonneerer, maa han stemme for dette Forslag, der dog for endeel opfylder det, han forlanger. Naar jeg forøvrigt har talt om, at man ikke skulde komme tilbage paa alle de mangfoldige Grunde, der ere anførte mod disse Lovforslag, saa er det ingenlunde, fordi det var mig ubehageligt, thi jeg kan ogsaa meget gjerne, hvis man ønsker det, gjentage de Forsvarsgrunde, jeg tidligere

har anført; men min Mening var kun, at det vilde være unyttigt.

Bloch: Jeg skal blot gjøre en kort Bemærkning med Hensyn til hvad der, forandrigt ved mine Uttringer, er udtalt af de sidste ærede Talere. Jeg har sammenlignet det foreliggende Lovforslag med et, der tidligere har foreligget, og jeg er da kommen til den Mening, at da dette Lovforslag kun vil have Grundene for Afslaget paa Ansøgningen meddeelte, medens det tidligere ligesom forlangte Erklæringen meddeelt, vilde Ansøgeren ofte kunne anstille urigtige Gissninger om Erklæringernes Indhold. Af disse to Ting, enten at faae Grundene for Afslaget eller selve Erklæringen meddeelt, foretrækker jeg nu, naar man ikke tager Hensyn til Andet, det tidligere Forslag; thi naar Ansøgeren faaer selve Erklæringen at see, gives der ham ikke Anledning til saadanne Formodninger eller Gissninger, der dog maaskee tilfodst ere urigtige.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Ændringsforslag af L. C. Larsen:

Til Lovforslaget føies: „dog skal dette ikke gjælde med Hensyn til Ansøgninger om Embeder eller Bestillinger.“ (Punctum i Slutningen af det oprindelige Lovforslag forandres til Semicolon).
vedtoges med 38 St. mod 28.

2) Lovforslaget, med den vedtagne Tilføining saalydende:

„I enhver Resolution, der indeholder Afslag paa en indgIVEN Ansøgning, skal det paaliggende vedkommende Autoritet tillige at angive den eller de Grunde, hvorpaa Afslaget er bygget; dog skal dette ikke gjælde med Hensyn til Ansøgninger om Embeder eller Bestillinger.“

og tillige dets Overgang til 3de Behandling vedtoges eenstemmigt med 69 Stemmer.